

KÖLE DEĞİL İŞÇİYİZ, BİRLEŞİNCE GÜÇLÜYÜZ!

EKMEK ve ONUR

Şubat-Mart 2021

f EKMEKveONUR ★ ekmekveonur@gmail.com

☎ 0555 591 94 69

> Ücretsizdir

İşçi düşmanlığının güncel halleri:

Ücretsiz İzin ve 25/2. madde!

Pandemi sürecinde başarısızlığı ayyuka çıkan hükümet, “işten çıkarma yasağı” adıyla işçilere yönelik büyük bir saldırının önünü açtı ve “ücretsiz izni” yasal hale getirdi. İşçi karşısında sermayenin eline sopanın büyüğünü verdi.

> sayfa 7

İşçiler birlikte güçlü TEHİS kuruldu!

TEHİS Sendikası Sözcülerinden Hazal Kaycı ile söyleştik: “Bu sektörde birçok sorun var. Bunların başında; güvencesiz ve esnek çalışma, uzun mesai saatleri ve bu çalışma saatlerinin uzunluğuna rağmen ödenen düşük ücretler, keyfi işten çıkarmaların yaygınlığı, herkesin fazla mesai yapmasına rağmen fazla mesai diye bir ücretin olmaması geliyor.”

> sayfa 8

Nak Kargo işçileri direniyor

Ücretsiz izne çıkartılan NAK Kargo işçileri, “ücretsiz izin uygulamasına son verilsin, işimizi geri istiyoruz! NAK Kargo işçisi köle değildir!” diyerek iş yeri önünde direnişe başladı.

> sayfa 2

PTT Kargo İşçileri Ankara yolunda

DİRENE DİRENE KAZANACAĞIZ!

> Sayfa 4

2021'i Birlik, Mücadele ve Direnişle Kazanacağız

2020 yılında Madencilerin kararlı mücadelesi ve Metal işçilerinin eylemleri önemli izler bıraktı. Onun dışında yaygın lokal eylemler dikkat çekti. Bu eylemlerin büyük kısmı 2021 yılında da devam ediyor.

Atlas Global, Uzel Makina, PTT, Baldur, Bimeks, Sinbo, Cargill, Kayı İnşaat, Anadolu Cam, Ekmekçiogulları, Migros, Schneider, Nak Kargo, Ermenek maden işçileri, farklı şantiyelerde inşaat işçileri, saya işçileri, gıda işçileri, sağlık işçileri kararlıkla mücadelelerini sürdürüyorlar. İşten atılmalara hak gaspına ve ağırlıkta sendikal örgütlenme çabalarının engellenmesine karşı gelişen lokal eylemler inatla devam ediyor.

Eylemler bir düzeyde kamuoyu duyarlılığı yaratabiliyor. Yeterli olmasa da dayanışma ve destek görüyor. Yapılması gereken eylemler arasında sektör ve işyeri farkı gözetmeden acilen bir ko-

ordinasyonun ağının oluşturulmasıdır.

Bu adımlar direnişlerin daha etkili olmasını sağlayacağı gibi direnişçiler arasında ortak bir ruh halinin doğmasını beraberinde getirecektir. İlk başta aynı havzada gerçekleşen direnişlerden başlayacak böylesi bir çaba ya da direniş ağı daha sonra şehir düzeyine yükseltilebilir. Ayrıca direnişlerin muhalif güçlerce aktif bir şekilde desteklenmesi artık hayati önem taşımaktadır.

Lokal eylem ve direnişler bugün açısından bozkırda yanan ve şimdilik bozkırı tutuşturamayan, sönmüş ateşler gibidir. İşçi sınıfı bu eylemlerle öğreniyor, dostu düşmanı tanıyor ve biriktiriyor.

Her direniş ve eylem işçi sınıfı için kıymetli ve değerlidir. Sınıfın onurunu, gücünü ve iradesini ortaya koymaktadır. Kriz koşulları, pandemi, ağır çalışma şartları, açlık ve işsizlik tehdi-

di bozkırı her an tutuşturabilir. Hızla bozkırın bir kıvılcımla tutuşabileceği koşulların içine giriyoruz. 2021 bu manada çok şeylere gebe bir yıl olarak önümüzde duruyor.

Ekmek için açlık ve işsizliğe karşı

2021 yılı kamuda çalışan 1 milyon 200 işçinin toplu sözleşme yılı olarak dikkat çekiyor. Ayrıca yıl sonunda 150 bin işçiyi kapsayacak metal sözleşmeleri başlıyor. Bu dinamikler de 2021'in kavgaya yılı olacağını gösteriyor.

Sermayenin işçi sınıfına stratejik olarak saldırdığı bu koşullarda, işçi sınıfının hızla birlik olmak ve örgütlenmekten başka çaresi yok. İşyeri komitelerinde örgütleneceğiz. Omuz omuza vereceğiz, gücümüzden güç alacağız. Kavgaya hazırlanacağız...

BTS'ye saldırılar sürüyor

Üyelerinin büyük bir kısmı TCDD Genel Müdürlüğü ve TCDD Taşımacılık A.Ş. Genel Müdürlüğüne bağlı işyerlerinde bulunan sendikamız, üyelerinin hak ve menfaatleri korumak üzere yasaların kendisine tanıdığı yetki ve sorumluluklar kapsamında faaliyetlerini yürütmektedir.

Demiryolu hizmetlerinin nitelikli, ulaşılabilir ve kamusal bir hizmet olarak sunulması gerektiğini ilke edinen ve toplumsal sorumluluğunun gereği olarak; ilgili kurumların gerek personel ve mevzuatı, gerekse de ulaştırma ve demiryolu politikaları kapsamında alınan kararlar ve uygulamaları üzerine hukuksal ve fiili mücadele sürdürmektedir.

Son on beş yılda demiryolu politikalarının belirlenmesi ve bu politikaların uygulanmasındaki yanlışlıklar ve kurumlarda çalışan personelin istihdamı ile tayin ve atamasında yaşanan olumsuzluklar sebebiyle kurumlarımız artan bir şekilde ölüm ve yaralanmalarla sonuçlanan büyük tren kazaları ile karşı karşıya kalmıştır. Dünyanın en

güvenli ulaşım sistemi olarak kabul edilen demiryolları, TCDD'de yönetime gelen belediye bürokratlarının karar ve uygulamaları sonucu yurttaşların korkarak kullanmak zorunda olduğu bir sisteme dönüşmüştür. Bu süreçte sendikamızın aldığı

si-
na
BTS'yi
koymuştu.
Sürgün edilen
arkadaşlarımızın 14'ü
idari mahkemelerden
yürütmeyi durdurma
kararı çıkması sonucu
işyerlerine geri dönmüş-
tür. Geri dönen arka-
daşlarımızın bazıları bu
sefer geçici görevlendirme
adı altında bölge içi
sürgüne gönderilmiştir.
Tüm süreçlerde hukuk-
suzluğu kendine ilke
edinen, iktidar partisinin
kaybettiği belediye-
yelerden açıktan atama
yönüyle memuriyet
kazanmış belediye bürok-

Geçtiğimiz Şubat ayında İzmir işyeri temsilcimizin sürgünüyle

başlayan süreç, Mayıs ayında 18 arkadaşımızın sürgün etmesiyle devam etmiştir. Sürgün edilen arkadaşlarımız arasında işyeri temsilcileri, merkez yöneticilerimiz de dahil sendika yöneticilerimiz bulunmaktadır. 4688 sayılı kanunu hiçe sayan bu anlayışın asıl hedefi olarak kar-

ratları, demiryollarının 164 yıllık tarihi yapısını hiçe saymaktadır. Çin'e yapılacak ihracat taşımacılığı için tören düzenleyip, bakanın eline hareket diski verebilmek için; İstanbul halkının sağlığını tehlikeye atmakta sakınca görmeden, dokuz adet Marmaray seferini iptal etmiş ve salgının en yüksek olduğu dönemde halkı iki saat Marmaray duraklarında bekletmekte beis görmeyenler, bu konuda açıklama yapan BTS'yi hedef tahtasına oturtturarak yeniden merkez ve şube yöneticilerimizi sürgün etmiştir. Üstelik Çin Treni'nin iki gün sonra Çin'e yola çıkması trajikomiktir.

Tüm bu hukuksuz uygulamalar ve baskılar, demiryolunda ses çıkartan tek sendikanın sesini kismaya yöneliktir. TCDD'nin özelleştirmesinde sona gelirken, bu yaşananlara sessiz kalmamız isteniyor. Bu yüzden var güçleriyle sendikamıza saldırmaya devam etsin, biz de aynı kararlılıkla söylemeye devam edeceğiz: SUSHUYORUZ! KORKMUYORUZ! İTAAT ETMİYORUZ!

ratları, demiryollarının 164 yıllık tarihi yapısını hiçe saymaktadır.

Çin'e yapılacak ihracat taşımacılığı için tören düzenleyip, bakanın eline hareket diski verebilmek için; İstanbul halkının sağlığını tehlikeye atmakta sakınca görmeden, dokuz adet Marmaray seferini iptal etmiş ve salgının en yüksek olduğu dönemde halkı iki saat Marmaray duraklarında bekletmekte beis görmeyenler, bu konuda açıklama yapan BTS'yi hedef tahtasına oturtturarak yeniden merkez ve şube yöneticilerimizi sürgün etmiştir. Üstelik Çin Treni'nin iki gün sonra Çin'e yola çıkması trajikomiktir.

Tüm bu hukuksuz uygulamalar ve baskılar, demiryolunda ses çıkartan tek sendikanın sesini kismaya yöneliktir. TCDD'nin özelleştirmesinde sona gelirken, bu yaşananlara sessiz kalmamız isteniyor. Bu yüzden var güçleriyle sendikamıza saldırmaya devam etsin, biz de aynı kararlılıkla söylemeye devam edeceğiz:

SUSHUYORUZ!
KORKMUYORUZ!
İTAAT ETMİYORUZ!

ÜCRETSİZ İZİN SALDIRISINA KARŞI

NAK KARGO İŞÇİLERİ DİRENİYOR

Pandemi koşullarını adeta bir fırsata çevirircesine kullanan hükümet ve patronlar, ücretsiz izin uygulamasını işçileri sindirmenin ve kötü koşullarda çalıştırmanın bir silahı haline getirmiş durumda. Sendikal faaliyetlerin, iş yeri komitelerinde bir araya gelişin, çalışma koşullarının iyileştirilmesi talebinin yükseldiği her iş yerinde ortaya çıkan bir silah!

Patronların rüyası: NAK Kargo koşulları

İzmir/Bornova Yunus Emre Mahallesi'nde faaliyet gösteren NAK Kargo'da işçiler kölece çalışma koşullarında ve açık sınırında ücretlerle çalıştırılıyor. Esnek çalışma saatlerinin ve zorunlu mesainin uygulandığı, sigortasız çalıştırılan işçilerin olduğu, ağır koşullarda eksik personelle işçi çalıştıran NAK Kargo, bugün bütün patronların rüyasını gerçekleştiriyor!

Uzun zamandır mobbing ve hakaret söylemlerine maruz bırakılarak çalıştırılan, ücretsiz su, çay ve servis hakkının olmadığı, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmadığı NAK Kargo koşullarına pandemiyle birlikte salgın önlemlerinden ve hijyenden yoksun bir iş ortamı da eklenmiş oldu. Covid testi pozitif çıkan işçilere ve temaslı işçilere gerekli karantina uygulanmıyor. İşçiler uzun zorunlu mesai saatlerine zorlanıyor ve akşam öğününe denk gelen yemekten işçilerden

sadece birer poğaça ile karınlarını doyurmaları bekleniyor. Peron dışında çalışan ve beden işçiliği yapan nakliyat muavinleri ve şoförlere ise, adeta alay edercesine, aylık 160 TL yemek ücreti veriliyor.

Ücretsiz izin silahı devrede

Bütün bu gayri insani koşullarda ve sistematik saldırıların altında çalışmaya zorlanan 5 NAK Kargo işçisi, "Artık yeter! Dünyanın yükünü taşıyoruz, hakkımızı istiyoruz!" dedikleri için pandemi bahane edilerek ve hiçbir ödenekten yararlanma koşulları sağlanmadan ücretsiz izne çıkartıldı.

15 Ocak 2021 tarihinde ücretsiz izne çıkartılan 2 NAK Kargo işçisi, 18 Ocak 2021 itibarıyla "ücretsiz izin uygulamasına son verilsin, işimizi geri istiyoruz" talebiyle ve "NAK Kargo işçisi köle değildir!" diyerek iş yeri önünde direnişe başladı. Bütün baskı ve tacizlere rağmen hakları ve ekmekleri için direnmeye devam ediyorlar!

Bu talepler sınıfın talebidir! Nasıl ki bugün patronlar "daha ne kadar koparıyoruz" diyerek işçilerin karşısında çıkarları için yan yana geliyor ve kazanılmış haklarımızı elimizden almaya çalışıyorsa bizler de NAK Kargo işçilerinin taleplerini kendimize yol eylemeliyiz.

Ücretsiz izin dayatmasına karşı bir araya gelelim, iş yeri komitelerinde örgütlenelim!

Vestel'de hayatlarımız hiç sayılıyor

Yoğun tempo, uzun çalışma saatleri şimdi de virüsün pençesinde sanki her şey normalmiş gibi çalışma... Evet Vestel'den bahsediyorum.

Hani şu yüzlerce işçinin virüs sebebiyle hastalandığı, ona yakın işçinin hayatını kaybettiği Vestel fabrikasından...

Hani şu, biz salgından kırılırken, üretimi son hız devam ettirip karını 17 kat arttıran Vestel fabrikasından...

Vestel'de üretim hızı her şey demek. Bantlarda hiç durmadan çalışmak zorundasın. Pandemi koşullarında hastalıktan korunmak için maske ile

aynı tempoda çalıştırıyoruz, hatta daha yüksek tempoda çalışmamız bekleniyor.

Vestel'de çarklar döndükçe, işçiler ölüyor

Günde 12 saat molasız çalışıyoruz. Covid-19 yüzünden ölümler olmasına rağmen üretime hiç ara vermedik. Tedbir olarak alınan tek şey, bizlere "kendinizi koruyun" demeleri. Testi pozitif çıkan arkadaşlarımıza "kimseye söylemeyin" diye baskı yapılıyor. Rapor almadan izin almak imkansız.

Rapor almadan izin alan kişilerin priminde kesinti yapıyorlar.

Fabrikada puan sistemi var. Puanımızı kırmak için çok fazla neden bulabiliyorlar tabii ki. Yeterince hızlı olmamak, tuvalete gitmek zorunda olmak, izin kullanmak, hastalanmak... Tüm bunlar prim sistemimize etkide bulunuyor ve alacağımız ücret düşüyor.

İnsanca çalışmak hakkımız

Hastalığın merkezi haline gelen fabrikada bize ayda sadece 2 adet bez maske veriliyor.

Hastalıktan bu şekilde korunmamız bekleniyor. Seri üretimde çalışan kişilerin ürettiği tüm ürünler herkesin elinden geçiyor. Dolayısıyla herhangi bir işçinin hasta olması diğer herkesi de risk altına sokuyor. Risk altında günde 12 saat önlem alınmadan çalışıyoruz.

Binlerce kişi bu fabrikada, canımızı dişimize takarak çalışıyoruz. Binlerce işçi yan yana gelip ortak hareket edebilsen, bu koşulları değiştiremez miyiz? Değiştirebiliriz. Değiştirelim o zaman. İnsanca çalışmak bizim de hakkımız.

Vestel İşçisi

DİREN ★ ÖRGÜTLEN ★ MÜCADELE ET!

İşçi sınıfı 2021 yılına sermayenin yeni saldırılarıyla girdi. Ekonomik krizin yıkıcılığı altında ezilen işçiler, işini, aşını ve ekmeğini kaybetme riskiyle karşı karşıya. Kazanılmış hakları gasp ediyor.

Salgın işçi sınıfını tehdit ediyor. Uzun çalışma saatleri, yeterli önlemlerin alınmaması ve kullanılan toplu taşımalar her işçinin hastalıkla karşılaşma riskini artırıyor. Yine hastalığa yakalanan kişilerin büyük bir çoğunluğunu işçi ve emekçiler oluşturuyor. Sermaye farklı işten atma taktikleriyle işçilerin iradelerini kırmak istiyor.

Siyasi iktidar ve finans kapital işçi sınıfını bir nevi ablukaya almış durumda. Sömürü çarkları en acımasız şekilde dönüyor. Bir yandan işçi sınıfının tarihsel kazanımları gasp edilirken, diğer yandan işçi sınıfına kronik örgütsüzlük dayatılıyor.

Sınıfın hak alma mücadelesi, sendikal örgütlenme çabaları engellenmeye ve saldırılara maruz kalıyor. Ya

işten atmalarla işçiler demoralize ediliyor ya da hukuksal kumpaslarla işçilerin inisiyatifleri zayıflatılmak isteniyor.

Her şeye rağmen işçiler, direniyor ve örgütleniyor

2020 yılında Madencilerin kararlı mücadelesi ve Metal işçilerinin eylemleri önemli izler bıraktı. Onun dışında yaygın lokal eylemler dikkat çekti. Bu eylemlerin büyük kısmı 2021 yılında da devam ediyor. Atlas Global, Uzel Makina, PTT, Baldur, Bimeks, Sinbo, Cargill,

Kayı İnşaat, Anadolu Cam, Ekmekçiogulları, Migros, Schneider, Nak Kargo, Ermenek maden işçileri, farklı şantiyelerde inşaat işçileri, saya işçileri, gıda işçileri, sağlık işçileri kararlılıkla mücadelelerini sürdürüyorlar. İşten atılmaları hak gaspına ve ağırlıkta sendikal örgütlenme çabalarının engellenmesine karşı gelişen lokal eylemlerle devam ediyor.

Eylemler bir düzeyde kamuoyu duyarlılığı yaratabiliyor. Yeterli olmasa da dayanışma ve destek görüyor. Yapılması gereken eylemler arasında sektör ve işyeri

farkı gözetmeden acilen bir koordinasyonun ağının oluşturulmasıdır. Bu adımlar direnişlerin daha etkili olmasını sağlayacağı gibi direnişçiler arasında ortak bir ruh halinin doğmasını beraberinde getirecektir. İlk başta aynı havzada gerçekleşen direnişlerden başlayacak böylesi bir çaba ya da direniş ağı daha sonra şehir düzeyine yükseltilebilir. Ayrıca direnişlerin muhalif güçlerce aktif bir şekilde desteklenmesi artık hayati önem taşımaktadır.

Lokal eylem ve direnişler bugün açısından bozkırda yanan ve şim-

dilik bozkırı tutuştu-ramayan, sönmümlenen ateşler gibidir. İşçi sınıfı bu eylemlerle öğreniyor, dostu düşmanı tanıyor ve biriktiriyor. Her direniş ve eylem işçi sınıfı için kıymetli ve değerlidir. Sınıfın onurunu, gücünü ve iradesini ortaya koymaktadır. Kriz koşulları, pandemi, ağır çalışma şartları, açlık ve işsizlik tehdidi bozkırı her an tutuşabilir. Hızla bozkırın bir kıvılcımla tutuşabileceği koşulların içine giriyoruz. 2021 bu mada çok şeylere gebe bir yıl olarak önümüzde duruyor.

Ekmek için açlık ve işsizliğe karşı

2021 yılı kamuda çalışan 1 milyon 200 işçinin toplu sözleşme yılı olarak dikkat çekiyor. Ayrıca yıl sonunda 150 bin işçiyi kapsayacak metal sözleşmeleri başlıyor. Bu dinamikler de 2021'in kavga yılı olacağını gösteriyor.

Sermayenin işçi sınıfına stratejik olarak saldırdığı bu koşullarda, işçi sınıfına hızla birlik olmak ve örgütlenmekten başka çaresi yok. İşyeri komitelerinde örgütleneceğiz. Omuz omuza vereceğiz, gücümüzden güç alacağız. Kavgayla hazırlanacağız...

...kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa...

Çorum'daki **Ekmekçiogullu Metal Kimya Sanayi ve Ticaret A.Ş. Fabrikası'**nda çalışırken **Birleşik Metal İşçileri Sendikası'**na üye oldukları için 90 işçi, 7 Aralık 2020'de 25/2 maddesiyle (ahlak ve iyi niyet kurallarına uymayan hal-ler) işten çıkarıldı.

Tazminatsız işten çıkarılan işçiler, ne ücretsiz izin ödeneğinden ne de işsizlik maaşından faydalanabildi. "Biz ahlaksız bir davranış yapmadık, sadece sendikaya üye olduk. Haksızlıklara karşı sendikaya

üye olduk" diyen işçilerin fabrika önündeki işe dönme direnişi sürüyor.

★ ★ ★

Gebze'de bulunan **İspanyol Metal Şirketi Baldur**, ilk olarak Kasım 2020'de **Birleşik Metal İşçileri Sendikası Gebze Şubesi'**ne üye olan 3 işçiyi işten çıkardı. Sendikanın yetki almasıyla 25 Aralık'ta greve çıkan işçilerden 7'si grevin altıncı gününde 25-2'nci maddeden işten çıkarıldı. Bununla da yetinmeyen işveren grevin ilk günü ya-

sayı ihlal ederek işçilere, polisin müdahale etmesini ve işçilerin gözaltına alınmasını sağladı. Baldur işçilerinin, fabrika önünde kurduğu grev çadırında 24 saat grev devam ediyor.

★ ★ ★

Kocaeli'nin Çayırova ilçesinde bulunan Migros Depo'da çalışan ve **DGD-Sen'**e üye olan işçilerin 15'i ücretsiz izne çıkartılırken 3 işçide sürgün edildi. 5 Ocak günü depo önünde direnişe başlayan işçiler, "ücretsiz izne, sendika düşmanlığına, mobbing

ve tacize izin vermeyeceğiz" diyor. Migros depo işçilerinin direnişi depo önündeki direnişi sürüyor.

★ ★ ★

Kayı İnşaat'ın Ceza-yir'deki askeri hastane ve tesislerin inşaat şantiyelerinde çalıştırdığı işçilerin 1 yıllık ücretlerini ödemedi. **İnşaat-Sen'**de örgütlenen işçiler, 2019'un Aralık ayında ücretlerin ödenmesi talebiyle Ceza-yir'de grev yaptılar, dava açtılar, birçok kez Kayı İnşaat patronu Coşkun Yılmaz'la görüşmeler yaptılar. İşçiler

ile Kayı İnşaat arasında bir yıllık hak edişlerinin taksitler halinde ödenmesine ilişkin anlaşma imzalanmasına rağmen herhangi bir taksit ödemesi yapılmadı. 12 Ocak'ta işçiler, İnşaat-sen öncülüğünde yaptıkları basın açıklamasıyla taleplerini yineledi ve direnişini sürdürüyor.

★ ★ ★

İstanbul Edirnekapı'da bulunan **Uzel Makina Fabrikası**, 2008'de başlayan tasfiyeler sonrası, 2013 sonunda resmen iflas kararı verildi. İflas

sonucunda 2200 işçinin 5 aylık maaşları ve tazminatları ödenmedi. 2019 yılında yapılan ihale ile fabrikanın piyasa değeri 2 milyarın üzerinde olan 14 bin metrekare arsası 233 milyona Vera Varlık adlı şirkete satıldı ve şirket Uzer ailesinin borçlarını devraldı. Eylül ayında, **Nakliyat-İş Sendikası** öncülüğünde fabrika önünde direnişe başlayan ve direniş çadırını kuran işçiler, haklarını istiyor.

İ Ş Ç İ L E R D Ö R T B İ R Y A N D A D İ R E N İ Y O R !

#BakPostacıDireniyor

PTT işçileri Ankara yolunda

Sendikal faaliyet yürüttükleri için kod-29 ve ücretsiz izin ile işten çıkartılan PTT işçileri ve sendika yöneticilerinin, İstanbul ve İzmir'deki direnişi 2. ayında... Ekmek ve Onur olarak PTT işçilerinin taleplerine ve direnişlerine ses olabilmek için bir röportaj gerçekleştirdik.

Örgütlenme ve işten çıkartılma sürecinizi anlatır mısınız? Neden sendika yönetimini hedef alıyorlar? İşten çıkartmalar yasak olmasına rağmen hangi gerekçe ile işten çıkartıldınız?

PTT A.Ş. de 25 yıldır taşeron sistem sürüyor. Pek çok sendika değiştirdik. Yeterli çoğunluğun sağlandığını söylemelerine rağmen hiçbir faaliyet göstermediler. İşçilerin etnik ve siyasi köken ve görüşlerine ayrılarak üye olduğu bu sendikalardan fayda görmeyeceğini anladık. Çoğunluk sağlanamıyordu. Bizler de hak gasplarının çoğaldığını gördük: işten çıkartmalar, sürgünler... PTT'de dört farklı statüde personel var ve aynı işi yapıyorlar. Fakat en düşük ücreti, en fazla işi yapmasına rağmen taşeron işçisi alıyor. Biz eşit işe, eşit ücret olması gerektiğini düşünüyoruz.

Haklarımızın gasp

edilmesi, yıllık izinlerimizi kullanamayıp, düşük ücretler gibi sebepler bizleri sendika kurmaya sevk etti. İstanbul ve Bursa'daki arkadaşlarımızla görüşüp bir araya geldik. PTT'de birçok bölge ihalesi yapıyor. Örneğin Karadeniz Bölgesinin, İstanbul'un ihalesini alan şirket taşımacılık iken, Ege Bölgesi iletişim iş kolu olabiliyordu. Biraz da o yüzden örgütlenme sağlayamıyordu. Sonra yasa gereği şirketler birleşince biz de PTT-

Örgütlenmemizin önünü kapatmaya çalışıyorlar. Fakat şu an arkadaşlarımızın çalışma koşulları çok sıkıntılı. Kargo sektörü her zamankinden çok yoğunlaştı. Personel alımı da yapılmıyor. PTT'de şu an 14 bin taşeron işçi var ve biz onların da haklarını almak için yola çıktık.

Sen'de toparlandık. Baraj yüksekti, fakat 20 günde ülke barajını geçtik. 1 yıl gibi bir sürede Marmara'daki şirketle toplu sözleşme yaptık. Ege bölgesinde de çoğunluğu sağladığımızı dair yetki aldık. Fakat Haber-İş Sendikası'ndan yetki itirazı geldi ve toplu iş sözleşmesi mahkeme sürecine taşındı, süreç tıkandı. Kamyon şoförleri aracılığıyla diğer illerdeki arkadaşlarımıza haber yollayarak sürece destek ve katılım istedik. Birbirimizi tanımadan

telefonla örgütlenmeye başladık.

Sonra bazı bölgelerde ihale değişimleri oldu. Yeni patronlar, sendikalı olan işçilerle çalışmamaya başladı. Dört sendika genel yöneticisini işten atarsak üyeleri istifa ettiririz ve toplu sözleşme yaptırılmaz diye hesap ediyorlardı. Bizim pes edeceğimizi düşündüler. Ama biz hiçbir şekilde pes etmedik ve çok güzel bir örgütlenme sağladık. PTT Teftiş Kurulu'ndan bizim lehimize bir rapor çıktı, sendika yetki

davamızı kazandık. Ardından şirket müdürü, Öz Haber-İş Sendikası'nın müdürü oldu. Bu yolla arkadaşlarımızı PTT-Sen'den istifa ettirmeye çalışıyorlar. Şu an işe iade ve sendikal tazminat davalarımız devam ediyor.

Pandemiyle beraber kargo işçilerinin çalışma koşulları ortada. Sendika ve örgütlenmenize dönük bu saldırıların süreçle bir ilgisini düşünüyor musunuz?

Örgütlenmemizin önünü kapatmaya

çalışıyorlar. Fakat şu an arkadaşlarımızın çalışma koşulları çok sıkıntılı. Kargo sektörü de her zamankinden çok yoğunlaştı. Personel alımı da yapılmıyor. PTT'de şu an 14 bin taşeron işçi var ve biz onların da haklarını almak için yola çıktık. Yürüdüğümüz yola bakarsanız Türkiye'deki taşeron işçilerin gözünde güzel bir izlenim bıraktık. Tabi yıldırma politikaları da pandemi gerekçesiyle yoğunlaştırıldı.

Buradan işçilere ne söylemek istersiniz? Bir çağrınız var mı?

Şubat ayında Ankara'ya yürüyeceğiz ve PTT Genel Müdürlüğü önüne taşıyacağız direnişimizi. Mücadelemiz devam edecek. İşçiler örgütlü olsunlar. Birliklerine sahip çıksınlar. Birlikteliklerinin gücünün farkına varsınlar. Birlik oldukça kimse bizi yıkamaz. Bir iş yerinde ne kadar birlik varsa o kadar güç olur. Kimse de bunu kolay deviremez. Hiçbir zaman pes etmesinler.

Kadıköy Belediye işçisi Yılmaz Şengül anlatıyor

GREV KARARLILIĞIYLA HAKLARIMIZI ALACAĞIZ

Taşerondan kadroya geçiş

Biz belediyelerde çalışan taşeron işçiler için her şey karayollarında çalışan taşeron işçilerin 2009 yılında açtığı muvazza davası ile başladı. 2013 yılında karayollarındaki taşeron işçileri davayı kazanınca taşeron belediye işçileri de "biz kağıt üzerinde şirket işçisiyiz fakat kadrolular gibi aynı işi aynı kuruma yapmaktayız" diyerek tek tek davalarını açmaya başladılar. Davalar sonucu, geriye dönük hak gaspının olduğu ve 6500 işçinin geriye dönük işe girişinden itibaren kadroluların aldığı tüm haklardan yararlanması gerektiği kararı çıktı.

1 milyon 200 bine yaklaşan KAMU 'da çalışan taşeronlar için bu karar emsal oldu. Devlet aklı doğan haklarımızı, nasıl ödemem diye hesapladı ve 2018 yılında bir gece ansızın 696 Sayılı KHK kararını çıkardı. "Sizi kadroya alıyoruz." Yapılan açıklama buydu ama KHK böyle demiyordu, geçişiniz yapılacak ama ilk önce geriye dönük davalarınızdan feragat edin dendi ve Yargıtay tarafından onanmış haklarımız bir gecede gitti. 2 Nisan 2018'de geriye dönük haklarımızdan feragat edince kadroya geçişimiz sağlandı. Nereye geçiş yapılacaktı, Belediye şirketine.

Sermayesinin yüzde 99'u Belediye'ye ait ve Belediye Meclisinin belirlediği şirketler birden tüzel kişilik oldu. Yahu ne olur tüzel kişilik olsa diyeceksiniz? 6772 Sayılı ilave tediye ile ilgili yasa; belediyeler ve bağlı iştiraklerde çalışan işçilere, yıllık 52 gün tediye ödenir diyordu. Bizim şirket oldu tüzel 52 günlük tediyelerde gitti.

Taşerondan kadroya geçişten sonraki ilk TİS masasına oturduk. Sıkıntılı geçen görüşme-

lerden sonra son gün yüzde 4 zammın imza törenine katılıp halay çektik. Sonrası 2 yıl enflasyon, hayat pahalılığı altında ezilme süreçleri, 8 yıl önce asgari ücretin katlarını aldığımız belediyelerde asgari ücrete mahkum kaldık. İşte şu an belediyelerdeki grev sürecine bu gözle, yani biz işçilerin gözü ile bakmanızı isterim.

Toplu sözleşme görüşmeleri 4. ayında

Neredeyse 4 aydır devam edilen görüşme sonucunda 86 maddenin sadece 30'u geçebildi. Belki de ilk defa 60 madde ile arabulucuya giden kamu işçisiyiz. Şimdi grev sürecindeyiz sendika diyor ki bizi oyaladılar. İyi ama oyalamasınlar diye o koltuklarda oturuyorsunuz.

Velhasıl kelam biz pandemide resimleri çekilip bakın belediyemiz çalışıyor diye sosyal medyada paylaşılan fakat iş hak almaya gelince dış kapının mandalı olan işçileriz. Sendikaların ise yürüyen, nefes alan, birer aйдat gözü ile gördüğü işçileriz. İstedğimiz gayet açık her toplu iş sözleşmesinin 2. Maddesinde yazdığı üzere bu toplu iş sözleşmesi işçilerin ekonomik, kültürel ve sosyal yaşantılarını iyileştirmek için yapılır.

Geldiğimiz durumda ise kültürel ve sosyal haklar bir yana sefalet ile yüz yüze kalmamak için mücadele ediyoruz. 2 yıl daha enflasyon, hayat pahalılığı altında ezilmeyeceğimiz bir ücret istiyoruz. İnsan onuruna yakışır çalışma alanları ve çalışma güvencesini garanti altına alan bir toplu sözleşme istiyoruz.

Eğer sendikamız kolaylığa kaçmayıp son gün imzası ile oldu bittiye getirmezse direnerek, dövüşerek, boyun eğmeden bu hakları kazanacağız.

Asgari ücret 2 bin 825 lira oldu

HARCA HARCA BİTMEZ

2.850 lirayla nasıl geçinilecekse buyurun sizin olsun. Nasıl geçiniliyorsa bize de öğretin biz de öyle geçinelim.

Asgari ücretin 2850 lira olması ile beraber evlere şenlik geldi. Dilediğimiz her şeyi yiyip içebiliyoruz. Sıvı ayçiçek yağına yüzde 20'lik zam gelmesi en temel ihtiyaçlarımızın fiyatlarının ikiye katlanmasının ne önemi olabilir ki. Nasıl olsa asgari ücret 2850 lira oldu. Harca harca bitmez. Artık intihar eden işçileri, kendini yakanları, geçinemediği için kendini asan işçileri göremezsiniz. Nasıl olsa asgari ücret 2850 lira oldu. Pandemi sürecinde çalıştığımız iş yerlerinde hiçbir sağlık önleminin alınmaması, salgına rağmen çalıştırılmamız, pozitif çıkan işçilerin test sonuçlarının gizlenmesi... Ama olsun.. Bunların bir

önemi yok nasıl olsa asgari ücret 2850 lira oldu. Durmak yok çalışmaya devam gecemizi gündüzümüze katarak harıl harıl çalışmaya devam. Bir milyon tane patrona, bir tane bize... Çalışmaya devam.. Ama gel gör ki biz işçi sınıfı hep daha fazlasını istiyoruz. Elimize yüzümüze dursun asgari ücret 2850 lira oldu. Bundan iyisi Şam'da kayısı. Üstelik şantiyelerde ve fabrikalarda verilen yemekler lüks lokantalardan daha iyi... Kurtlu mu kurtlu... İster ye ister yeme maaşından fazlasıyla çoktan kesildi nasılsa. Ya bu kadar konuştuk ama kim olduğumuzu sordunuz. Durun biz size kim olduğumuzu söyleyelim.

Soma'da hiçbir güvenlik önlemi almadan çalıştırdığınız göçük altında kattığınız 301 maden işçisi, 3. Havalimanında çalışan alacaklarını alamadıkları için iş bırakan sabah beşte konteynırlarının kapısını kırarak gözaltına aldığınız işçiler ve buraya sığdıramadığımız binlerce işçi direnişi, hor gördüğünüz ezdiğiniz sömürdüğünüz vampir gibi kanını emdiğiniz işçilerin sesiyiz biz. Dişimizden tırnağımızdan arttırarak okutmaya çalıştığımız şu Boğaziçi öğrencileri var ya. İşte onların aileleriyiz biz. Hani şu kayyum atadığımız üniversitenin öğrencileri... 2850 lirayla nasıl geçinilecekse buyurun sizin olsun.

Nasıl geçiniliyorsa bize de öğretin biz de öyle geçinelim. Şimdi bizi iyice dinle bak;

İster şöyle düşün, istersen böyle: Önce ekme gel, arkadan ahlâk.

Artık vermek gerek, unutmadan sakın, Tüm nimetlerden, payımı yoksulların.

BİZLER GEMİ TANKLARINDA / PATRONLAR KAPTAN KÖŞKLERİNDE

Yalova Tersanesi işçisi Sercan anlatıyor...

Patronlar canımız pahasına kâr elde ediyor

Bildiğimiz üzere tersaneler iş kazalarının ve iş cinayetlerinin yoğun yaşandığı alanlar. Bu durumun temel sebebi ekipman eksikliği ve patronların kâr hırsıyla iş güvenliği önlemlerinin alınmaması. Ekipmanlar tam olarak hiç bir zaman verilmiyor. Örneğin; taşlama yapan bir işçinin ya elinde eldiveni ya gözünde gözlüğü olmuyor, gözlük takmadığında ise gözüne taş çapağı kaçabiliyor veya eldiven takmadığından elini taşa kaptırabiliyor. Kaynakçı işçilere kaynak maskesi doğru düzgün verilmiyor haliyle gözlerini kaynak alabiliyor.

Bahsettiğim bu iki sorun artık tersanelerdeki işçilerin her günlük sorunu halinde. Tersanedeki ana işveren, taşeron firma alsın diyor taşeron firma ne kadar kalitesiz malzeme var ise onu kullanmaktan kaçınmıyor.

Pandemide çalışma koşulları kötüleşti

Tersanelerde işçilerin soyunma alanlarında hijyen namına pandemi süreci dahil hiçbir düzenleme yapılmıyor. Daracık alanlarda dib dibe üzerimizi değiştirmek zorunda kalıyoruz. Yemekhanelerde de durum aynı. Üstelik 10 dakikada içerisinde yemek yiyip yemekhanelerden çıkış yapılması isteniyor. Çıkılmada gecikme olması halinde bir sonraki

grupta yemek yiyecek arkadaşının zamanından çalmış oluyorsun. Bir de pandemi bahanesiyle çay molalarımıza da el konuldu.

Taşeron çalışma en büyük sorun

İşçi sınıfını kendi içerisinde bölmenin en

bariz örneği taşeron ve kadrolu işçi ayrımı.

Kadrolu işçiler nispeten belli haklarını alabiliyor. Maaşın düzenli ödenmesi, çay molalarının verilmesi kıyafet ve ayakkabı hakkının alınabilmesi. farklı yemekler verilmesi gibi kadro işçilerine verilen haklar.

Taşeron işçilerin ise günlük ücret usulü paralarını alması, kıyafet ve ayakkabı hakkının taşeron firmanın insafına bırakılması ve verilip verilmemesinin önemli olmaması gibi ciddi ayrımlar mevcut.

Tersanelerde ise onlarca taşeron şirkette binlerce taşeron çalışan işçi büyük çoğunluğu oluşturuyor.

İşçilerin yaşadığı iş

kazaları bir şekilde örtbas ediliyor, tedavi ise tersane revirinde yapıyor sisteme iş kazası olarak geçirilmiyor.

Aynı gemide değiliz

6 bin kişilik bir tersanede çalışıyorum ve pandemi sürecinde ortalama 1500 kişi pozitif çıktı. Buna rağmen hiçbir şekilde ne bir önlem ne de bir izin söz konusu oldu. Aksine daha çok çalışmamız istendi Patronlar, valilikler aracılığıyla izin çıkartıp biz işçileri ölümle karşı karşıya bırakarak çalıştırdı. Ve aynı gemideyiz palavrasıyla öfkemizi bastırmaya çalışıyor. Şayet aynı gemideyseniz, biz o geminin tanklarında sizler ise hep kaptan köşkündesiniz.

Yaşamak ve Yaşatmak İstiyoruz

Ekmeç ve Onur Gazetesi olarak Sosyal Hizmet ve Sağlık Emekçileri Sendikası İzmir Eşbaşkanı Erkan Batmaz'la sağlık emekçilerinin tükendik, ölmek değil yaşamak ve yaşatmak istiyoruz diyen sağlık emekçilerinin talepleri ve mücadeleleri üzerine konuştuk...

Mart ayında yapılan ilk resmi açıklamanın ardından pandemide 10 ayı geride bıraktık. Sağlık emekçilerinin "Tükendik Ölüyoruz, Yaşamak Yaşatmak İstiyoruz" çağrısı var. Siz genel olarak bu süreci sağlık emekçileri açısından nasıl değerlendiriyorsunuz, yaşadığınız temel sıkıntılar nelerdir?

Salgın sürecinin on birinci ayına girmiş bulunuyoruz ve bu zaman diliminde maalesef 356 sağlık emekçimizi kaybettik. Her geçen gün hem ruhsal hem de fiziksel olarak tükeniyoruz. Sağlık sistemi, sağlık emekçilerini ve halk sağlığını gözetmiyor. Bu noktada sağlık politikalarının iflas ettiğini, sağlık emekçilerini uzun mesai saatlerine maruz bıraktığını söyleyebiliriz.

Kişisel koruyucu ekipmanların sağlık çalışanlarına sağlanması ve salgını yönetirken şeffaflık yinediğimiz taleplerdir. Covid 19'un meslek hastalığı kabul edilmesi ve iş kazası sayılması taleplerimizden ve mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz.

Sağlık emekçilerine vaatedilen bir diğer konu da ek ödemelerdir. Ek ödemeler, performans gerekçesiyle verilmiyor bize dayatılan performans sistemi ekibi bölüyor, yarattığı yorgunluk beraberinde şiddeti de doğuruyor.

Sağlık sistemi, sağlık emekçilerini ve halk sağlığını gözetmiyor. Bu noktada sağlık politikalarının iflas ettiğini, sağlık emekçilerini uzun mesai saatlerine maruz bıraktığını söyleyebiliriz.

Bizler ödül gibi ek ödeme, parçalı ödeme talep etmiyoruz. Emekliliğimize yansiyacak, yoksulluk sınırının üstünde tek maaş istiyoruz. 3600 ek gösterge talebimizi yineliyoruz.

Öncesinde de var olan ancak pandemi ile görünür hale gelen bir de kreş sorunu var. Kreşler çocuğu olan ve bakım yükünü üstlenen tüm sağlık emekçilerinin ortak ihtiyacıdır. Ulaşılabilir, ücretsiz ve güvenilir kreşler istiyoruz. Çorum'da bir arkadaşımız iki çocuğunu nöbete giderken

komşusuna bırakmak zorunda kaldı ve evde çıkan bir yangın sonucunda çocuklarını kaybetti.

Covid 19 virüsünün bulaş ve ölüm oranlarının sınıfsal olduğunu değerlendiriyoruz. Bu noktada Türkiye'de başlayan aşı uygulamasına tüm işçilerin, emekçilerin ulaşması mümkün müdür? Sağlık emekçileri aşıya ulaşma konusunda bir sorunla karşılaşılıyor mu? Sizce aşı virüsün bulaşımı ve ölüm oranlarını etkileyecek mi?

Sağlıkta birinci basamak olan

koruyucu sağlık uygulamalarının yaygınlaştırılması çok önemli bir noktadadır. Ancak koruyucu ve önleyici sağlık hizmetlerine ayrılan bütçe kesintiye uğruyor. Mücadele hattımıza birinci basamakta yer alan koruyucu sağlık uygulamalarının yaygınlaştırılmasını koyuyor, tedavi edici uygulamaları ikinci planda değerlendiriyoruz.

Pandemi ile oluşan tüm dünyanın beklediği bir aşılama sürecine girmiş bulunmaktayız. Türkiye'de uygulamaya geçen

Sinovac aşısı inaktif bir aşı olup ilk adımda sağlık emekçilerine uygulandı. Şimdi ise 85 yaş ve üzeri vatandaşlara uygulanıyor. Aşının ulaşılabilir, etkin ve ücretsiz bir şekilde tüm vatandaşlara yapılması bizim önceliğimizdir. Aşının etkinliğini ise ikinci aşılama yapıldıktan sonra antikor testlerinin yapılmasıyla görebiliriz. Bu sürecin şeffaf ve herkese eşit bir biçimde uygulanması gerekiyor.

Şehir hastaneleri ve özel hastaneleri salgınla mücadelede nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kamu-özel ortak iş birliği ile şehrin dışına açılan şehir hastaneleri, devletin bütçesinden büyük ödeneklerle inşa ediliyor. Bu hastaneler açılırken özel firmalara doluluk oranı garanti verilerek uzun yılları içeren taahhütlerle yaptırılıyor. Bu ödeneklerin hepsi halkın cebinden çıkan vergilerle karşılanıyor. Sağlık hizmetlerinin özelleştiği bu süreçte halk sağlığını gözetilen, oluşacak yeni pandemi süreçlerine hazırlık olan koruyucu ve önleyici sağlık hizmetlerini geliştirmek gerekmektedir. Sağlık bir haktır ve ücretli olmaktan çıkarılmalıdır. Özel hastaneler ve şehir hastaneleri kamulaştırılmalıdır.

Son olarak biz sağlık emekçilerini belirli haber kanallarında aşağılayarak, "rüşvet" almakla suçlayan kişilere dair; ölümü göze alarak emek veren sağlık emekçileri olarak hem halk sağlığı için hem de sağlık emekçilerinin sağlığı için mücadele etmeye devam edeceğiz.

TPI işçisi diyor ki: HAKSIZLIKLARA KARŞI BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ!

TPI emekçileri salgında tam gaz çalışmaya devam. Firmanın 2021 üretim planı hız kesmiyor. Ve şu an hemen hemen her gün mesai var.

Test sonuçları pozitif çıkan işçiler olmasına rağmen, temaslı kişiler işe devam ediyor, çalışmaya zorlanıyor. Pozitif çıkanla temaslı olduğunu bildiren ve karantinaya alınan birkaç arkadaşta tutanak tutuldu.

İşçinin suçu ne? Sağlığını düşünmek suç mu? Toplantı olduğunda "Lütfen sosyal mesafeye dikkat edelim" diyen yöneticiler bilmiyor mu, işçiler konteynirlarda

iç içe, altı üstlü dolaplarda üstlerini değiştiriyor. Hani nerede bu sosyal mesafe?

Dışarıdan TPI, İçeriden TPI

Çalıştığımız sektörden dolayı her gün bolca kimyasalla etkileşim kuruyorum. Gerekli ekipmanları ne kadar düzgün kullansak da kimyasalların vücuda girmesini maalesef engelleyemiyoruz. 3 yıl önce işe girerken hiçbir hastalığı olmayan işçi 3 yıl sonra astım hastası oluyor.

Yeni işbaşı yapan arkadaşlara 3 kademe hiyerarşi ile baskı uygulanıyor. Ekip liderleri, vardiya amir-

leri diye adlandırdıkları kişiler komutan edasıyla iş yaptırıyor. Bu ekip liderleri "siz yeni geldiniz, az mola yapın, yeri geldiğinde hiç mola yapmayın" gibi bir uygulama dayatıyor. Şeflik ile EGO tatmin eden bu kişiler 5 aylık kadro onaylama sürecini ellerinde koz olarak görerek yeni işbaşı yapan arkadaşlara baskı uyguluyor. Neymiş "ben istemezsem onaylanmazsınız". İçerisi bildiğin askeri kışla. Bu baskıya dayanamayıp iş bırakmak zorunda kalan arkadaşlarımız var.

TPI Petrol İş İzmir Şubesinin örgütlü olduğu

bir işyeri ve şimdi toplu sözleşme sürecindeyiz. Biz bu süreçte işçinin sözünün geçmesini, taleplerimizin

esas alınmasını ve tepede, kapalı kapılar ardında yapılan görüşmelerle değil işyeri komiteleriyle

sözleşmenin yürütülmesini savunuyoruz.

Biz birleşirsek tok oluruz ve hakkımızı alabiliriz.

30 Kasım 1990 - 8 Ocak 1991/Zonguldak

Büyük Madenci Yürüyüşü

1990 yılında 30 Kasım'da Zonguldak'ta grev büyük bir coşkuyla ve ailelerin katıldığı yürüyüşle başladı. 3 Ocak'ta ise kent geneline yayılan bir halk hareketine de dönüşen Türkiye'nin en geniş katımlı genel grevi yaşanır. Grev ücret talebinin ötesine geçer, "Çankaya'nın şişmanı, işçi düşmanı" sloganlarıyla neoliberalizm ve Özal karşıtlığına da güçlü şekilde dile getirir. Birçok kamu sektöründe toplu iş sözleşmelerinin imzalanacağı sırada, sendikalar ve hükümet ücret konusunda anlaşmazlığa düşer. Genel Maden-İş Sendikası (GMİS)'nin önerisi olan 2.5 milyon lira maaş ve 85 bin lira yevmiyeye, hükümetin önerisi 1.2 milyon lira maaş ve 64 bin lira yevmiyedir. Bunun üzerine Sendika Genel Başkanı Şemsi Denizer'in öncülüğünde başlayan greve, hükümetin cevabı ise 3 Aralık'ta yürürlüğe girecek lokavt kararı olur.

Genel Maden-İşe bağlı 48 bin işçinin başladığı grev, çevre illerden gelen işçilerin de katılımıyla kitlesel bir eyleme dönüşür. Sendika yetkililerinin hükümetle görüşmeleri sonuç vermemişince, Genel Maden-İş'in bağlı olduğu Türk-İş 3 Ocak 1991 günü Türkiye genelinde 1 günlük grev kararı alır.

İşçiler Ankara'ya yürümekte kararlı

Zonguldak'taki sendika, genel grevi büyütmek için 4 Ocak'ta Ankara'ya gitme kararı alır. Ancak bir sorun vardır: İstanbul'dan beklenen 1150 otobüsün şehre girişi engellenir. Haberi alan Şemsi

Denizer: "Otobüslerimizi engellediler ama ayaklarımız var, yürüyeceğiz!" der ve 4 Ocak günü yürüyüş başlar. Evde kalmayı kabul etmeyen kadınların da katılımıyla başlayan yürüyüşe, geçilen ilçelerden de katılanlarla birlikte kitlenin sayısı artık 100 bini aşmıştır.

Yürüyüş, yolda kurulan barikatlarla ve tüm engelleme çabalarına rağmen, "Ölmek var, dönmek yok!" sloganlarıyla devam eder. Bu arada Zonguldak'tan gönderilen ilaç, battaniye ve gıda gibi ihtiyaçların madencilere ulaşması da kolluk kuvvetleri tarafından engellenir.

İşçiler yürüyüşün 4. gününde bir kez daha barikatla

karşılaşır ve çıkan arbedede 201 işçi gözaltına alınır.

5. gün, yani 8 Ocak 1991 günü, anlaşma ortamının sağlandığını ve işçilere artık geri dönmelerini söyleyen Şemsi Denizer'in konuşmasının ardından işçiler gönülsüz de olsa Zonguldak'a dönme kararını kabul eder. İşçiler Zonguldak'ın, Denizer ise Yönetim Kurulu'yla Ankara'nın yolunu tutar.

Sendika ve hükümetin görüşmelerinde büyük ve kesin kazanımlar elde edilemedi. Fakat yapılan yürüyüş, kadınların öncü rolünü üstlenmesiyle ve işçilerin kararlı direnişiyle, Türkiye tarihinin en geniş çaplı işçi yürüyüşü olarak tarihe geçti.

İşçi düşmanlığının güncel halleri Ücretsiz İzin ve 25/2. madde

Pandemi sürecinde başarısızlığı ayyuka çıkan hükümet, "İşten çıkarma yasağı" adıyla işçilere yönelik büyük bir saldırının önünü açtı ve "ücretsiz izni" yasal hale getirdi. İşçi karşısında sermayenin eline sopanın büyüğünü verdi.

İşsizliğin yapısallaşması ve salgının yayılması sermayenin işçiye karşısında elini daha da güçlendirdi. Yaşadığımız süreç boyunca, işyerlerinde mesailer artar, iş yükümüz yoğunlaşırken ücretlerimiz pahalılık karşısında eridi. Bütün fiyatlar gün gün yükselirken ücretlerimiz yerinde saydı. Patronların ekmeğine yağ sürülürken, biz yoksullaştık, onlar ise zenginliklerine zenginlik kattı.

Hakkını arayan, mücadele eden, örgütlenmeye çalışan işçi sınıfına doğrultulmuş 2 saldırı silahı var. "Ücretsiz izin" ve 25/2 madde ile işten çıkarma.

Hükümetin patronların emrine sunduğu "ücretsiz izin" uygulaması patronlara eskisine göre daha kolay işçi kıyımı yapma hakkı tanıyor. Belirsiz süre boyunca işsiz kalan işçiye ise aylık 1.422 TL (2021 yılı itibarıyla) ödeniyor, bu para patronun cebinden çıkmıyor İşsizlik Fonundan karşılanıyor.

İki arada bir dereyiz, ücretsiz izindeyiz!

Ücretsiz izin ile iki arada bir derede kalan işçi, nakdi ücret desteği adı altında açlığa ve sefalete mahkum edilirken, ne SGK primi ödeniyor, ne sigortalı bir işe girip çalışabiliyor, ne de patronun tazminat talep edebiliyor. İşçiyi ortada bırakan ücretsiz izin uygulaması patronların ekmeğine yağ sürüyor.

1.422 TL'lik nakdi ücret desteğiyle açlığa ve sefalete mahkum edilmek isteniyor. Bu yetezmiş gibi, 17 Nisan 2020 sonrası işe giren işçilerin ücretsiz izne çıkarılması halinde nakdi ücret desteği de verilmiyor.

Ücretsiz İzin uygulamasına karşı mücadele örnekleri ise giderek çoğalıyor. Simbo, Migros Depo, Nak Kargo, PTT Sen gibi direnişler ile işçiler patronların açlık ve işsizlikle terbiye etme girişimlerine karşı mücadeleyi yükseltiyor.

25/2 işçiye vurulmak istenen kızgın mühür

Patronlar "işten çıkarma yasağını" delmek istediklerinde sıklıkla 25 maddenin 2 fıkrasına başvuruyor. Hakkını arayan,

örgütlenen işçiyi bu madde ile işten çıkarıp kimseye de bir hesap vermek zorunda kalmıyorlar.

25/2 madde nedir? İşçinin gibi ahlak ve iyi niyet kurallarına uymayan haller ve fileri gerçekleştirmesi sonucu patronun haklı sebeple bu madde uyarınca iş akdini fesh etmesidir. (örn. hırsızlık, taciz...) 25/2 ile işten çıkarılması halinde patronun ihbar ve kıdem ödemek yükümlülüğü olmaz. Ayrıca işten çıkarılan işçi, işsizlik maaşına da hak kazanamıyor. Ahlaksızlık ve kötü niyet gerekçesiyle çıkışı verilen işçinin siciline de bir suçlu vesikası işlenmiş olduğu için sonraki iş yaşamını olumsuz etkiler.

Bu madde pandemi sebebiyle hakkını arayan işçileri kıyımaya uğratmaya yönelik patronlar tarafından sıklıkla kullanılmaktadır. Patronların eline bu çıkış kodunu sorgusuz sualsiz kullanma yetkisi verilmiştir. Buna karşın işçilerin üzerine ise suçsuzluğunu ispatlaması yüklenir.

Patronların 25/2 madde ile geliştirdiği "örgütlü kötülük" saldırısına karşı Baldur Grevi'nden, Ekmekçioğlu'na, Simbo ve PTT gibi birçok işyeri önünde direnişler ile işçi sınıfı kendi cevabını üretiyor.

İşçiler birlikte güçlü TEHİS KURULDU

TEHİS Sendikası Sözcülerinden Hazal Kaycı ile söyleştik:

Sendikanın kuruluş sürecinden bahseder misiniz

Sendikamızı, 11 Aralık 2020 tarihinde sektörün içinde çalışan işçiler olarak kurduk. Sektördeki hareketlilik pandemi ile açığa çıkmış gibi gözükse de durum böyle değil. Sadece pandemi sürecinde açlık ve işsizlik kısılacında sektördeki sorunlar daha yakıcı hale geldi ve bu yakıcı sendikamızın kuruluş sürecini hızlandırdı.

Sektörde ne gibi sorunlar yaşanıyor?

Bu sektörde birçok sorun var. Bunların başında; güvencesiz ve esnek çalışma, uzun mesai saatleri ve bu çalışma saatlerinin uzunluğuna rağmen ödenen düşük ücretler, keyfi işten çıkarmaların yaygınlığı, herkesin fazla mesai yapmasına rağmen fazla mesai diye bir ücretin olmaması geliyor. Sektörde genel olarak gerçek ücretin yerine asgari ücretten sigorta primlerinin yatırılması, sigortasız çalıştırılma ve kayıt dışılık, uzun mesai

saatlerinden dolayı sosyal yaşamın olmaması, kültürel etkinliklere ve faaliyetlere katılmama ve insanın kendine bakması için bile zamanın kalmaması akla hemen gelen en temel sorunlar diyebiliriz.

Motorlu kuryelerin pandemi ile aşırı yoğunlaşan paket servisleri sırasında iş kazaları yaşamaları; öğrencilerin, ücretlerini çalıştıkları saat üzerinden aldıkları için asgari ücretin bile altında çalıştırılıyor oluşları gibi diğer önemli problemleri de sıralayabiliriz.

Sendikanız nasıl bir örgütlenme süreci tarifliyor

İşyerlerinde işçilerin kendi iradelerini öne çıkar-

cağımız, sendikamızı temsil eden komiteleri kurabilmeyi hedefliyoruz. Sigortasız ve kayıt dışı olarak çalışan göçmen işçilerin kendi öz-gün problemlerini kendilerinin karar verip alabilecekleri komisyonlar şeklinde örgütlenerek, kendilerinin çözecekleri kendilerini var edebilecekleri bir alan açmayı hedefliyoruz.

Gezi hareketi ile ortaya çıkan demokratik karar alma mekanizmaları olan forum, sendikamızın temel anlayışını oluşturuyor. Sektörde çalışan kadın arkadaşlarımızın, kadın olmaktan kaynaklı yaşadıkları taciz ve mobbing gibi sorunların karşısında işyer-

lerinde kadın komiteleri de kurmayı hedefliyoruz.

Örgütlenmeye başladığımız işyerlerinde yetki almaya ve toplu sözleşme imzalamayı beklemeden işçi arkadaşlarımızın sorunlarını giderecek bir hareketlilik oluşturmaya çabalayacağız.

Son olarak ne söylemek istersiniz?

İşçi sınıfının deneyimlerden ders almak ve sektörde faaliyet gösteren tüm sendikalarla ortak işler yapmak ve dayanışmayı büyütmek önümüze koyduğumuz görevlerdir. Bu yola çıkarken de söylediğimiz gibi "İşçiler birlikte güçlü."

MERSİN SODA FABRİKASINDA NELER OLUYOR?

Şişecam Kimyasallar Grubuna bağlı Mersin Soda Sanayi A.Ş.'de pandemi ile birlikte hak gaspları daha da artıyor. Ülkede yaşanan ekonomik krizin faturası işçilere, emekçilere kesiliyor. Ekim ayında yetkili sendika olan Petrol İş Sendikası ile işveren arasındaki toplu iş sözleşmesi (TİS) görüşmelerinin olumsuz sonuçlanması üzerine grev kararı alan işçiler önce "genel sağlığı bozacağı" ve "milli güvenliği tehdit ettiği" gerekçesi ile cumhurbaşkanlığı kararı ile yasaklanmış ardından da işçiler patron tarafın-

dan zorunlu ücretsiz izne çıkarılmışlardı.

"Genel sağlık" işçi sağlığını kapsamıyor

Fabrika içerisinde vaka oranlarının artışına rağmen Patron, üretimin aksamaması gerekçesiyle önlem almamayı sürdürüyor. Birim içerisinde Covid-19 testleri pozitif çıkan işçiler sesizce evlerine gönderiliyor ve birimde çalışan diğer işçiler temaslı olup olmamasına bakılmaksızın mesai dayatması ile karşı karşıya kalıyor. Virüs

tespit edilen birimde herhangi bir dezenfekte işlemi gerçekleşmeden üretime devam ediliyor. Pandeminin ilk zamanlarında maske dağıtım yapıırken vaka oranlarının arttığı bu günlerde maskelerin dağıtım ve kalitesi çok düşük seviyelerde. Üstelik işçiler ücretsiz izin tehdidiyle karşı karşıya.

Öfkemizi mücadeleye yöneltelim

Esnek ve güvencesiz çalışma koşulları pandemi ile birlikte ayyuka çıkmış durumda. Bizlere açlığı, yoksulluğu reva gören işveren ve onu destekleyen iktidar, saraylarında lüks içerisinde sefa sürerken bizim kiramızı ve faturalarımızı nasıl ödeyeceğimizi düşünüyoruz. Ama bizler

yalnız ve çaresiz değiliz. Çare Bizde. Çare örgütlü mücadelemizde. İşyerlerimizde oluşturacağımız komitelerle uğradığımız hak gasplarına karşı birlikte mücadele edip bu sömürü çarkını yok edebiliriz. Birleşerek taleplerimizi daha yüksek sesle haykıralım.

- Fabrikada pozitif çıkan işçilerin bilgisi güvenli bir şekilde bize aktarılın

- Servislerin doluluk oranları düşürülsün

- Maskelerin dağıtım ve kalitesi yükseltilsin

- Birimler dezenfekte edilsin

- Covid-19 testi pozitif çıkan işçilerin gelemediği günler ücretsiz izin uygulamasına tabi tutulmasın

Unutmayalım ki köle değil işçiyiz, birleşince güçlüyüz.

Evden işe işten eve bir yaşam arasındayız

Covid_19 tüm işçileri etkilediği gibi biz market işçilerini de etkiledi. Çalışma koşulları ağırlaştı, az elemanla çok iş genel kural oldu.

Bugün Türkiye'nin her yerinde sokağa çıkma yasağı var. Sokağa çıkma yasağı ise şu şekilde uygulanıyor: işe git eve gel , işe git eve gel. Marketlerin çoğunda vardiyalar, sabah 10:00 akşam 20:00 şeklinde oluyor. Saat 21:00 'de ise sokağa çıkma yasağı geliyor. Sabah geldiğimiz işten çıktığımız zamanda direkt eve gitmek zorunda kalıyoruz. Hayatımız aylardır tek vardiyada gidip geliyor.

Korona çalışınca bulaşmıyor mu?

Korona gerekçesiyle yapılan düzenlemeler bizleri kapsamıyor. Hergün yanı başımızdaki arkadaşlarımız korona oluyor. Ama işverenlere sorsanız, sorun bizde. Biz önlemlerimizi almıyor ve bu yüzden korona oluyoruz. Sabah işe giderken dolmuşlar tıklım tıklım oluyor. Biz eğlenmeye, korona partilerine gitmiyoruz. Hergün hafta sonu da dahil ölüm ve açlık arasında işe, gidip geliyoruz.

Sendika üzerine düşeni yapmıyor

Biz, Teskoop-iş Sendikasının örgütlü olduğu Carrefour-sada çalışıyoruz. Bu süreçte, çoğu işyerinde sendikaların tutumu işçiden yana değil de patrondan yana oluyor. Sendikalar, işçilere patronu anlama üzerinden telkinde bulunuyor.

Sendika şube yetkilileri koronayı bahane ederek işyerine gelmiyor Üstelik, sendika, kendisine yakın olmayan tüm temsilcileri tek kalemde görevden alabiliyor ve mağazalara işçilerin seçtiği değil de kendi istedikleri temsilcileri atıyor.

Carrefour-sada toplu sözleşme görüşmeleri başlamış durumda. Belli başlı taleplerimiz vardı. Bu taleplerle ilgili hiçbir adım atılmıyor ve görevden alımlar devam ediyor. Şube toplu sözleşmede işverenin çok sıkıştırdığını ve baskıladığını söylese de ardından taleplerimizin olamayacağını ve işverenin zor durumda olduğunu ekliyor. Peki sendikaya soruyoruz: Zor durumda olan kirasını ödeyemeyen , eve ekmeğe götüremeyen hergün kasalarda reyonlarda hasta olan bizler değil miyiz?

Barkod komitelerinde birleşerek kazanacağız

Evet bugün işçi sendikalarının çoğu, kolutuğunu koruma derdiyle patronlardan yana tutum alıyor . Bizler ise buna dur diyor ve komitelerimizi tüm marketlerde kuruyoruz. Komitelerde birleşip hakkımızı aradığımız sürece bu böyle sürüp gidiyor . Bizler %99 onlar ise %1'i oluşturuyor. Biz işçiler daha kalabalık ve daha güçlüyüz, istersek değiştirebiliriz. Sorunlarımız ortak, bir arada olmalı ve birlikte hareket etmeliyiz . Bir arada olursak güç oluruz tek olursak yok oluruz.

EKMEK ve ONUR

İşçi Gazetesi
Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Savaş Çiçek
Adres: Hüseyinağa Mah. İstiklal Cad. Balo Sk.
Tokatlıyan Han No: 21 Beyoğlu-İSTANBUL
Baskı: İhlas Gazetecilik A.Ş. Merkez Mah.
29 Ekim Cad. İhlas Plaza No: 11 A/41
Yenibosna-İstanbul Tel. 0212 454 30 00

Bize ulaşın: 0555 591 94 69